

Nº DE ESTABILIZADORES QUE OPTIMIZAN O VO DOS COHETES

Pablo Carbajales Carrera, Hugo Dameá Portela e Anxo Calleja Martínez

INTRODUCCIÓN

Escollimos este traballo, porque ao comezar o curso o profesor suxeríunos varios traballos para escoller un e realizar unha investigación sobre él. Pareceunos interesante porque empezamos a cuestionarnos a maneira de facer o mellor cohete posible xa sexa modificando o tamaño do propio cohete ou dos seus aeroestabilizadores para conseguir o mellor. Cando o profesor nos presentou o traballo suxeríunos que buscasemos información sobre cohetes aereoespaciais esto axudounos a realizar o traballo.

Material Empregado

Botellas de plástico de 50 e 33 cL

Cartón de 10 x 7 cm

Cinta isolante

Tixeiras

Bolígrafo

Pegamento

Cartulina verde e azul

Soplafollas

Fío de pesca

Palillos

TUNEL DE VENTO

PROCEDEMENTO

Primeiro colliamos o cartón e recortámolo en rectángulos de 10 x 7 cm e estes rectangulos a metade diagonalmente desta maneira obtemos 2 aeroestabilizadores. Coa cartulina faciamos o mesmo procedemento e logo pegabámolo con pegamento ao carton. Xa para unilas coa botella e formar o cohete deixabamos 2cm de espacio con respecto a base e cada aeroestabilizador a mesma distancia un do outro. Para facer as probas facíamos un burato no tapón da botella e cun palillo e fío de pesca introduciamolo nun tunel de vento e ahí comprobamos con cantos aeroestabilizadores aguntaba máis o cohete.

RESULTADOS

Os resultados que obtivemos foron que cando maior sexa a botella máis aguanta voando o cohete desta maneira comprobamos que as botellas de 50cL eran máis efectivas que as de 33cl.

Despois continuamos facendo probas coas botellas de 50cL e obtivemos como resultado que cantos máis aeroestabilizadores posuira o cohete maior tempo aguantaría este mesmo voando.

CONCLUSIÓNS

Como conclusión obtivemos canto maior tamaño fose a botella e máis número, razonable, de estabilizadores posuira maior resistencia e tempo aguantaría no aire